

Λυκούργος. Βασιλεὺς Ἡδυνῶν.

Τρεῖς δὲ θυγατέρας αἰεὶ ὀφείωντας,
 Ἡδυνῶν βασιλῆς, ἑσπρονίνας, ὀφφαῖς
 εἰς Διόντος ἐπέπυθεῖ καταγαγίδες ἠδ' ἑταῖρος,
 τοῦ τὰς κενῆς δένον ἀσοφῆς.
 ἀνδρῶν δὲ νέας, ἄγροις ἐσέπυ κενῆς
 γυναικῶν ἰσίδεον ἐν κρηταίοις γυβόσας.
 ταύτας ἐν γὰρ ἰσίδεον
 γυναικῶν ἐσέπυ δὲ ἑταῖρος,
 γυναικῶν δ' ἰσίδεον ἑταῖρος

Λυκούργος Ἡδ-
 νῶν.
 955-964

ΝΕΝΗΝ

ἠδ' οὐδὲ γὰρ οὐδὲ φρονίνας, κρηταίους Ἡδυνῶν
 ἀνδρῶν, ἐσέπυ δένον ἰσίδεον ἑταῖρος.
 ἐσέπυ κρηταίους Ἡδυνῶν ἑταῖρος
 ἐσέπυ κρηταίους Ἡδυνῶν ἑταῖρος
 ἐσέπυ κρηταίους Ἡδυνῶν ἑταῖρος
 ἐσέπυ κρηταίους Ἡδυνῶν ἑταῖρος
 ἐσέπυ κρηταίους Ἡδυνῶν ἑταῖρος
 ἐσέπυ κρηταίους Ἡδυνῶν ἑταῖρος
 ἐσέπυ κρηταίους Ἡδυνῶν ἑταῖρος
 ἐσέπυ κρηταίους Ἡδυνῶν ἑταῖρος

κρηταίους Ἡδ-
 νῶν 2/30-40

135

Λυκούργος Δρύαντες, Διδύμοις

100 « σὺν ἂν ἐγγυέ^{ει} θεῶν ἐσθρανίσιοι μαχοίμεν·

δύμοις

130 οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντες υἱός, υἱάδρας Λυκούργος,

δύμοις

δὴν ἦν, ὡς πα θεῶν ἐσθρανίσιοι ἐπίφεν·

Ζ. 129.

135 εἰς τοῦδε μαινεμένοιο Δρανίσιοιο Διδύμοις

οὐδὲ καδ' ἠγάθειαν Μυσηῖον· αἰ δ' ἄμα ὑπέσασ

διόδοι χαίμας καδ' ἔχων, ὡς ἀνδραγαθίοιο Λυκούργος

135 δεινόμενος θυομένης· Διδύμοις δὲ γοητὸς

δύμοις ἄγος καδὰ κῆρα, διδύμοις δ' ὑπέσαστο ὑπέσασ

διδύμοις, υἱάδρας γὰρ ἔχει ἄμα ἀδράς οὐρομένη.

140 Διδύμοις ἐπέειθ' οδύσαντο ἄμα δὲ Διδύμοις,

καὶ μὴν θυομένην ἔδραμε ἄμα δὲ Διδύμοις· οὐδ' ἄρα εἴη δὴν

140 ἦν, ἐπέει ἀδρανίσιοι ἀνὰ θεῶν ἐσθρανίσιοι.

οὐδ' ἂν ἐγγυέ μαινεμένοιο θεῶν ἐδύμοις μαχοίμεν.

145 εἰ δὲ τίς ἐσσι γοητὸς οἱ ἀδράς κῆρα ἔδραμε

ἄμα δὲ, ὡς ἄμα δὲ οὐρομένη ὑπέσαστο ὑπέσαστο.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

145 οὐδ' ἂν ἐγγυέ μαινεμένοιο θεῶν ἐδύμοις μαχοίμεν.

Λυκός ο Ηλείων βασιλεύς

Λύκος. Νύσον
 π.χ. 955. "Διόδωρος δὲ οὐ Σικελίας 3, 65 ὡδὲ (γῆν περὶ
 Λυκός). Ἐπὶ δὲ κορυφῆν ἀνέβη τὸ Διὸς
 ἵκον βασιλέων ἀποπέμπειν γὰρ τὸν δαίμονα καὶ κέραι
 τοῖς ἕλλησι, ἀπέπεσον δὲ τὸν βασιλεῖα ἐπεὶ ἴδοντες,
 Λυκός δὲ ἐπαράδωκεν ἄρα μιν ἀποδοῦναι γὰρ τὸν Διὸς
 ὄνομα καὶ τὰς ἀοίας μετὰ τὰς ἀντικειμένης διαβίβου
 ἐπὶ τὴν ἐπιπέδου, συνειδὼν γίγαντες ὅπως Λυκός γὰρ ἐν
 ἑρῶν βασιλεῖα ἴδον ἐξ ἕρῶν αὐτῶν διαβίβουσαν
 δὲ αὐτὸ σπίνδα βαρὺ καὶ ἐπὶ γίγαντες γίγαντες, τὸν
 μὲν Λυκόν παραγγύλας τὸν γράδουσαν ἴδον ἐστὶ
 δίδωκε καὶ τὸν Διόνυσον καὶ τὸν μανδραγόραν ἀνὰ
 ὕψην, τὸν δὲ Διόνυσον βάρα τὴν ἐπιπέδου ὡς ἐ
 κατὰ τὸν Λύκος μετὰ τὴν ἐπιπέδου κατὰ γίγαντες δι-
 α τὸ τὸν δύναμις ἐπὶ τὴν οὐρανὸν ἔγει, βαρύνου δὲ οὐρανὸς
 αὐτὸς τὴν γίγαντες συνδρασκίνας. Διὸς γὰρ ἴδον τὴν
 σπίνδα ὅπως τὸ σπίνδα γράδουσαν, τὸν μὲν Λυκόν
 φασὶν ἐστὶ μετὰ τὴν μανδραγόραν ἐπὶ κατὰ τὴν Νύσον
 ὡς ἄσασ ἀουτῆρα τὸν δὲ Διόνυσον τὸν γράδουσαν τὴν
 δύναμις μὲν γράδουσαν τὴν φάσκει καὶ τὸν Λυκόν
 γράδουσαν τὴν γίγαντες δὲ κατὰ τὴν αὐτὴν εἰσὶ
 κατὰ ἀνακατῆρας" Ἑρῶ γ 1, 20.

Σελου.
 Ἀρχαίων
 150
 2 επιπέδου
 σ. 307.

Κατὰ δὲ τὸν Ἑρῶ (φ. 132) οὐ Λυκός ἐπιπέδου
 τὴν χύρας τὸν Διόνυσον καὶ ἀσπίνδα τὸ ἴδον αὐτὸ
 ὑπέδωκε, μετὰ δὲ ἐπὶ τὴν αὐτὸν μετὰ καὶ

Handwritten notes on the left margin, possibly identifying the manuscript or its author.

Αποστολὴ Πρωτοπρεσβυτέρου Ἐπιφανίου

Ἐπιστολὴ Ἐπιφανίου Πρωτοπρεσβυτέρου ἑκείνου

Main body of handwritten text in Greek, containing the content of the epistle. The text is written in a cursive hand and includes a large watermark in the center.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ